

truffet af en retlig eller anden myndighed henhørende under en af de kontraherende parter er helt eller delvis i strid med de af konventionen følgende forpligtelser, og hvis den nævnte parts interne ret kun tillader delvis skadesløsholdelse for følgerne af denne afgørelse eller forholdsregel, om nødvendigt indrømme den forurettede part passende erstatning.

Domstolens afgørelse er endelig, og de kontraherende parter forpligter sig til at rette sig efter domstolens afgørelse i enhver sag, som de er parter i. Domstolens afgørelse oversendes til Ministerudvalget, der skal våge over dens fuldbyrdelse. Domstolen kan ikke træde i funktion, før der foreligger mindst otte erklæringer af den i artikel 46 nævnte art.

Afsnit V indeholder forskellige afsluttende bestemmelser. Ifølge artikel 66 skal konventionen, der er åben for undertegnelse af Det europæiske Råds medlemmer, ratificeres. Ratifikationsinstrumenterne deponeres hos Det europæiske Råds generalsekretær. Konventionen træder i kraft, når ti ratifikationsinstrumenter er blevet deponeret.

II. Tillægsprotokollen.

Tillægsprotokollens forhistorie.

Som nævnt under I vedtog Ministerudvalget under sin 6. samling at nedsætte et ekspertudvalg med henblik på at udarbejde forslag til en tillægsprotokol til konventionen. I dette udvalg repræsenteredes Danmark af legationsråd B. Dons Møller.

På grundlag af udvalgets indstilling vedtog Ministerudvalget under sin 9. samling den 2.—3. august 1951 et udkast til en tillægsprotokol til konventionen indeholdende bestemmelser om beskyttelse af ejendomsretten, om retten til undervisning samt forpligtelse for de kontraherende parter til at lade afholde frie valg med passende mellemrum. Udkastet blev forelagt det af Den rådgivende Forsamling nedsatte udvalg for juridiske og administrative anliggender, som foreslog visse ændringer. Disse blev til dels akcepteret på et møde den 21.—23. november 1951 mellem rådgiverne for medlemmerne af Ministerudvalget. Under 2. del af sin 3. samling henstillede Den rådgivende Forsamling, at udkastets art. 2 om undervisningsretten ændredes, og under et møde den 4.—7. februar 1952 mellem rådgiverne besluttedes det at indstille til Ministerudval-

get, at udkastet til tillægsprotokollen skulle underskrives under Ministerudvalgets 10. samling i Paris den 19.—20. marts 1952. Tillægsprotokollen blev herefter undertegnet den 20. marts 1952 af repræsentanter for samtlige medlemmer af Det europæiske Råd under Ministerudvalgets nævnte samling. På Danmarks vegne undertegnedes tillægsprotokollen af udenrigsminister Ole Bjørn Kraft.

Tillægsprotokollens indhold.

Tillægsprotokollen består af en indledning og 6 artikler.

I indledningen udtales det, at medlemmerne er blevet enige om at sikre den fælles gennemførelse af visse rettigheder og friheder, som ikke allerede omfattes af konventionen.

Artikel 1 bestemmer, at enhver fysisk eller juridisk person er berettiget til uforstyrret nydelse af sin ejendom, og at denne kun må berøves ham, når det sker i samfundets interesse og i henhold til lov og folkerettens almindelige principper. Det fastslås, at denne bestemmelse ikke skal begrænse statens ret til at overvåge, at ejendomsretten udøves i overensstemmelse med almenhedens interesse eller til at opkræve skatter, andre afgifter og bøder.

Artikel 2 omhandler retten til uddannelse og fastslår, at staten skal respektere forældrenes ret til at sikre, at deres børns uddannelse og undervisning sker i overensstemmelse med deres egen religiøse og filosofiske overbevisning.

Artikel 3 fastslår de kontraherende parters forpligtelse til med passende mellemrum at lade afholde frie, hemmelige valg af medlemmer til den lovgivende forsamling.

Artikel 4. I henhold til denne artikel kan enhver af de kontraherende parter ved en erklæring afgivet til Det europæiske Råds generalsekretær udstrække tillægsprotokollens bestemmelser til at gælde for sådanne områder, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig. En sådan erklæring kan til enhver tid modificeres eller tilbagekaldes ved en ny erklæring.

Artikel 5 bekræfter, at tillægsprotokollens art. 1—4 skal betragtes som et tillæg til konventionen, og at konventionens bestemmelser derfor skal have gyldighed i forhold til disse artikler i tillægsprotokollen.

Artikel 6 bestemmer, at tillægsprotokollen skal ratificeres, og at ratifikationsinstrumenterne skal deponeres hos Det europæiske Råds generalsekretær.